

ode aan de nacht

laten we het duister vieren
en zichtbaar maken wat
in het licht verdween: de ogen
van jagende dieren, de ster
die vaak vergeefs verscheen

neen, het duister is niet
des duivels, we geloven aan
het heilzame van de nacht:
zijn dromen brengen tezamen
wie zich niet meer samen
hadden verwacht

laten we de lichten doven
eenmaal in het jaar en weer
zullen we horen de bladeren
die verschoven wanneer
de schichtige jagers naar
buiten komen onder
het schijnsel van een ster

terwijl wij van doden dromen
onze reizigers die van ver
zijn aangekomen, van de wouden
daarboven, en even zullen zij zich
met ons onderhouden en wie
geneest ons van het kwaad
dat zij verdergaan bij dageraad?

Staf De Wilde